

El problema universitari

Sr. Director de PLAÇA GRAN:

A propòsit del manifest «Els Estudiants diuen» i l'article de fons «La Selectivitat», ambdós escrits publicats al núm. 19, del proppassat 17, d'aquest periòdic de la vostra digna direcció, haig de dir que devia ser a finals dels anys 60 que vaig llegir a la revista «Der Spiegel» que a la Universitat de Heidelberg, la càtedra d'arquitectura havia començat el curs, per a estudiants de primer, amb una lliçó, per part del professor, insòlita de contingut i d'intenció. Els va dir que si un cop acabada la carrera es creien poder exercir-la, s'equivocaven. Tot seria computadoritzat i preestablert. La societat no podria permetre individualitzar res. L'arquitectura, tronc i branques, seria al servei de la societat de les masses humanes. Afegí que, malgrat el futur que els augurava, havien d'aplicar-se a l'estudi, amb criteri d'actualitat, perquè allò que calia era exercitar l'intel·lecte, així sabrien pensar, altrament la frustració els anorrearà quan més necessitarien la integritat psíquica i intel·lectual.

Es a dir, el professor de Heidelberg obria la Universitat a tothom, perquè estudiar és una finalitat i no un mitjà. Així evitava un doble trauma: el de la oposició sistemàtica per part dels estats, orquestrats per les classes socials ben situades, i el de les frustracions de la gran majoria d'estudiants, per als quals estudiar era el mitjà per a assolir una posició econòmicament folgada, o, el que és pitjor, la il·lusió de, en el futur, integrar-se a un grup investigador dins la disciplina escollida amb quasi deu anys d'anticipació, il·lusió que es veu frustrada pel gran nombre de candidats que any darrera any surten de les universitats.

La societat de consum aglomera les masses. Així garantitza la seva supervivència. Les masses prèviament han estat condicionades. En conseqüència no és gens estrany que un metge, per exemple, aspiri a eminència mèdica a la capital i no a la selva, com ho fou el Dr. Albert Schweitzer —és una llàstima que no fós catòlic, perquè ja l'hauríem canonitzat— fundador de l'hospital i llebroseria de Lambaréné, al cor d'Àfrica.

El problema universitari no es pot resoldre, ni es resoldrà, perquè no s'adopti aquest o aquell sistema polític, o règim estatal. És un problema de convicció, de principis. Mentre els estats comptin llur potència valoritzant la renda per càpita, a les universitats hi haurà bufetes.

Manuel Pagès i Mogas

Ho diu l'Estadística

L'Institut Nacional d'Estadística ha mantingut en secret el nombre de parats per tal de no pertorbar la campanya electoral de U.C.D., corresponent a les legislatives. Ara ha publicat les dades, amb un mes llarg de retard.

L'atur ha continuat creixent durant l'any 1978, de forma que a finals d'any el nombre de parats superava el milió de persones, amb un creixement de més d'un quart de milió des de l'any anter or.

La xifra, aquesta vegada oficial, és esfereïdora. Perquè no es tracta de freda aritmètica, sinó que cada número és un nom i un cognom, i una cara, i unes mans, i una edat, i una família, amb totes les seves necessitats, il·lusions, decepcions, frustracions, etc.

No hi ha cap dubte que aquest és el problema número ú del país.

Problema que és pot suavitzar amb subsidis i amb mesures diverses, però que no té cap altra solució final que l'increment de la inversió, i que, aquesta, passa per la recuperació de la confiança i l'estímul a l'esperit d'iniciativa.

Potsre caldria que tots ens anéssim fent a la idea que aquest no és un país ric, i que no hi ha altra riquesa que el treball ben fet. I que no es pot perdre pistonada. Cal crear un veritable clima de treball rigorós i de seguretat. Si això es fa, el treball crea treball, i la xifra d'atur, amb les mesures de tipus econòmic i social precises, que el Govern fins ara no ha sabut o no ha volgut adoptar, podrà començar a reduir-se. L'Estadística és el llum vermell, que ens indica quin és, avui, el problema prioritari.

C. U.

Granollers, està brut

Aquest matí a l'anar a l'entrenament de la gimnàstica he vist que el carrer Roger de Flor estava ple de papers, m'ha estranyat molt. Però quina ha estat la meva sorpresa quan he vist que eren paperetes de les eleccions del 1 de març, crec que això és vergonyós.

Les persones grans diuen sempre i principalment els meus pares que els nens no tiren papers a terra, però en aquest cas no crec que hagin estat els nens, doncs les paperetes de les eleccions no són cosa de nens sinó de persones grans.

Aquest matí a l'anar a l'entrenament al meu pare que es feia de les paperetes després de les eleccions m'ha respost, que el 15 de juny les van cremar, i ara m'agradaria saber perquè l'1 de març no les han cremades.

Avui i demà es celebra un Campionat de Catalunya de Natació i ha vingut gent de fora i penso que els de Granollers hem quedat com uns mal endreçats, doncs davant del Club Natació tot era blanc de paperetes, semblava que havia nevat. Caldria que en les properes eleccions municipals procuréssim cremar les paperetes i Granollers estaria més net i així els granollerins no tornariem a quedar en ridícul davant la gent d'arreu de Catalunya.

Cordialment.

Jordi Martí i Sanarols
11 anys

Deput a un lapsus de compaginació, oquesta carta va sortir mutilada en el número passat, avui la publiquem íntegra, tal com es mereix aquest minyó que es preocupa de la vida de de la ciutat.

Retalls del Butlletí Oficial de la Província

ADMINISTRACIO MUNICIPAL

12 de març — STA. MARIA PALAUTORDERA

Este Ayuntamiento anuncia la siguiente subasta:

Obras. — Construcción primera fase de la piscina municipal.

Tipo de licitación. — Cinco millones trescientas cincuenta y seis mil ciento setenta y seis pesetas (5.356.176 ptas.), a la baja.

13 de març — GRANOLLERS

Se hace público que Viviendas Municipales de Granollers, S. A., ha acordado la venta en pública subasta de una finca de su propiedad, sita en la calle Gerona, inmediaciones de la barriada de Cal Mònic, y que de conformidad a lo prevenido en la vigente legislación, los proyectos y pliegos de condiciones quedan expuestos al público por el plazo de cuatro días, por aplicarse el procedimiento de urgencia previsto en el texto articulado de 6 de octubre de 1975, en relación con la legislación en materia de Contratos del Estado.